

Piata kapitola

Elena nemala kedy ísť sa domov prezliecť, preto si plášť, čiapku aj rúško, bez ktorých vás do pitevne nepustia, musela natriahnúť na tie isté džínsy a tričko, v ktorých dorazila do Quinta de Vista Alegre. V takomto oblečení sa necíti dobre, pretože jej každú chvíľu môže zatelefonovať Rentero a vziať ju do luxusnej reštaurácie alebo do baru v päťhviezdičkovom hoteli, kde sa, naopak, on cíti dobre a rád sa tam s ňou stretáva.

„Už si niečo zistil, Buendía?“

„Čakali sme na teba, kým začneme,“ privíta ju kolega pripravený pustiť sa do práce. „Zatiaľ sme ju obzreli iba zvonka.“

„Sme bližšie k identifikácii našej cigánskej nevesty?“ Meno nepoznajú, preto nateraz používajú prezývku odvodenú z jej zovňajšku.

„Má vytetovaného motýľa. Urobili sme fotky, až skončíme, pošlem ti ich.“

Tetovanie je na pravej lopatke, nič nápadné. Vkusný motýlik vyfarbený červenou, zelenou, modrou a čiernou.

„Je to nejaký konkrétny druh? Či náhodou nemá nejaký špeciálny význam, chápeš.“ Elena uvažuje, či to nie je ten druh motýľa, na ktorého sa premení červ z jej oka. Larva a motýľ sú v podstate ten istý živočích.

„O motýľoch nič neviem, zistíme.“

Buendía jej ukáže prsty mŕtvej.

„Pozri pod nechty, sú tam zvyšky kože.“

„Nášho vraha?“

„Alebo jej vlastnej, ak sa poškriabala, alebo frajera, alebo kohokoľvek iného,“ krotí Buendía komisárkino vzrušenie.

„Odoberieme vzorky a analyzujeme ich.“

„Znásilnili ju?“ Elena vie, že v prípade násilnej smrti sa bežne stáva, že páchatel ženu pred činom alebo krátko po ňom zneužije.

„Nie. Istí si budeme až po ďalších testoch, ale nie, nezdá sa, že by ju znásilnili.“

Elena sa s Buendíom spolupracuje dobre. Je dôsledný, systematický, ruku má pevnú ako máloktu. Okolo neho sa ako vždy pohybujú dve asistentky, rovnako sústredené, mŕkve, bezmenné.

„Pozri sem.“

Buendía ukáže tri malé otvory v lebke spojené kruhovým rezom. Na tomto mieste mŕtvej oholili vlasy. Keď Elena prvý raz uvidela dievčinu v Quinta de Vista Alegre, máločo ju upútalo tak ako jej tmavé, dlhé, a nebyť fŕkancov krvi, nádherne vlasy.

„Kruhový rez je povrchový a urobený nahrubo, zrejme nožom alebo orezávačom, len aby sa ním prepojili tri otvory alebo aby sa označilo zamýšľané miesto. Otvory nepochybne vyhlúbili malou, presnou elektrickou vrtačkou. Sú v nich červy.“

„V tých dierach?“ Informácia Eleny šokuje, ale pred kolegami nedá nič najavo.

„Obávam sa, že až vnútri v lebke, ale to sa nedozvieme, kým ju neotvorím. Radšej pri tom nebuď, nie je to pekný pohľad.“

Elena z pocitu povinnosti zostane, aj keď predstava otvárania lebky mladej dievčiny nezníe veľmi lákavo. Našťastie jej zazvoní telefón a ponúkne zámienku diskretné sa vzdialiť.

„Rentero? No hurá. O pätnásť minút v bare lekárskej fakulty? Dobre, tam sa stretneme.“

Stihne ešte zazrieť, ako si Buendía chystá dláto a elektrickú píľku s odsávaním. Asistentky majú už pripravené zariadenie, ktorým odklopia temeno rozpílenej lebky.

„Tak...“

Vnútri nájdú iba červy. Červy, ktoré mali mladej dievčine vyžrať mozog z hlavy.

„Musím zavolať nejakému entomológovi, či nám k tomu nebude vedieť povedať viac.“ Na nič iné sa Buendía nezmôže.

Manuel Rentero, policajný riaditeľ, viceprezident zboru a druhý najvyšší predstaviteľ španielskej polície na ňu čaká za stolom v kaviarni lekárskej fakulty.

„Hovorila si s mamou?“ spýta sa jej na uvítanie.

Nielenže je jej nadriadený, ale bol aj dobrý priateľ jej otca a po jeho smrti dodnes udržiava blízky vzťah s jej mamou. Vída sa s ňou častejšie než Elena.

„Ty budeš najlepšie vedieť, kde teraz je, však?“

„Ty to nevieš? Pri jazere Como, na konci jari sa tam vždy presúva. Ako dlho si s ňou nebola?“

„Neviem, asi tak dlho, ako mám pokoj.“ Elena si musí dávať pozor, aby nebola priveľmi uštipačná, pretože zvyklosti príbuzných nesleduje roky. Rentero síce pochádza z tých istých vrstiev ako jej snobskí rodičia, ale je to dobrý šéf a prácu si zastane, preto mu nechce ublížiť. „Akurát idem z pitvy dnešnej mŕtvoly. Totálne barbarstvo.“

„Tie červy?“

„Ako o nich vieš?“

„Tip. Susana Macaya, dvadsaťtri, spolovice gadžovka, spolovice Cigánka.“ Rentero pred ňu položí spis. Konečne už vie,

ako mŕtvu volať: Susana. „Pred siedmimi rokmi sme mali podobný prípad.“

„Podobný alebo rovnaký?“

„Tá vtedy sa volala Lara, Lara Macaya. Bola Susanina sestra a tiež sa mala vydávať.“

Elena nič nehovorí, ale v duchu prisahá, že tento prípad už nikomu nedá a páchatela osobne posadí za mreže. Kvôli tomuto sa z nej stala policajtká. Dve sestry zavraždené krátko pred svadbou s hlavou plnou červov. Teraz už chápe, prečo privolali BAC.